

Міжнародні економічні відносини та світове господарство – 2017. – Вип. 13, Ч 2. – С. 121-125.
2. Гудим К. Транснаціоналізація як чинник глобалізації / К. Гудим // *Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – 2014. – № 4. – С. 33-44.* 3. *The World's Largest Companies 2016* <https://www.forbes.com/sites/steveschaefer/2016/05/25/the-worlds-largest-companies-2016/#6a60b41145ab>. 4. Кривов'язюк І.В. Сучасне трактування та динамізм розвитку сектору транснаціональних корпорацій світу / І.В. Кривов'язюк // *Світове господарство і міжнародні економічні відносини. – 2016. – № 13. – С. 74-78.* 5. Комишук О.І. Трансформація системи управління ТНК в умовах глобальної конкуренції та посилення ролі науково-технічного прогресу [Електронний ресурс] / О.І. Комишук.: *Бібліотека ДВНЗ КНЕУ ім. Вадима Гетьмана. – Режим доступу: <http://ir.kneu.edu.ua:8080/bitstream/2010/4465/1/Komshuk.pdf>.* 6. Богашко О.Л. Теоретичні аспекти дослідження конкурентоспроможності національної економіки в умовах глобалізації [Електронний ресурс] / О.Л. Богашко // *Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2014. – No 1. – С. 32–37. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vbumb_2014_1_7.pdf.* 7. Андрєєва Е. *Чому США не бояться бути крупнейшим офшором* / Е. Андрєєва // *Влада денег. – 2018. – № 4. – С. 12-14.*

К.е.н., доц. Ноджак Л.С., к.е.н., асист. Ганас Л.М., студент Сліпець О.О.
Національний університет «Львівська політехніка»

ПОРЯДОК ДІЙ ПІДПРИЄМСТВ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ РЕІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ

© Ноджак Л.С., Ганас Л.М., Сліпець О.О. 2018

У сучасних умовах господарювання важливого значення набуває експортно-імпортна діяльність підприємств, адже її результати забезпечують національну економіку валютними надходженнями, які, своєю чергою, значною мірою впливають на економіку, в цілому, та курс національної валюти, зокрема.

Однак, при здійсненні цих видів зовнішньоекономічної діяльності, може виникати необхідність повернення товарів. Зокрема, якщо імпортера не влаштовують умови договору, або показники поставлених товарів, то він може розірвати угоду. В такому випадку відбувається повернення товарів та, відповідно, й експортної виручки в іноземній валюті. Вивезені в режимі експорту товари можуть бути повернені в Україну з використанням митних режимів реімпорту або імпорту. Вивезений раніше товар підлягає ввезенню на митну територію України, що створює низку труднощів та додаткових витрат, пов'язаних із перетином товарів кордону. Зокрема, під час повернення товарів від нерезидента, резидент зобов'язаний виконати всі вимоги митних органів щодо митного оформлення ввезення товарів та сплатити відповідні митні платежі. Крім того, необхідно здійснити певні коригування в обліку, адже товари, що повертають резиденту, було продано та визнано доходи та витрати. У такому разі для підприємств режим імпорту є менш вигідним.

Отже, для того, щоб запобігти накладанню штрафів та санкцій, а також для вирішення проблеми з найменшими фінансовими втратами необхідно запровадити чіткий коректний регламентований порядок дій при здійсненні реімпортних операцій підприємствами (рис. 1).

Першим кроком буде визначення причин поміщення товару у митний режим реімпорту. Якщо повернення товарів не відповідатиме цим вимогам, тоді буде застосовано митний режим – імпорт. Можливі такі причини поміщення товарів у митний режим реімпорт: повернення браку, невиконання умов договору, неоплата товару тощо. Ця дія необхідна оскільки операції з ввезенням товарів у митному режимі реімпорту звільнені від ПДВ. Підприємствами через невиконання умов

контракту, згідно з яким ці товари поміщали в митний режим експорту, або через інші обставини, що перешкоджають виконанню договору.

Далі підприємствам необхідно дотриматися вимог Митного кодексу щодо поміщення товару у режим реімпорту. У протилежному випадку, товар зможе повернутися тільки у режимі імпорту, що призведе до сплати митних платежів.

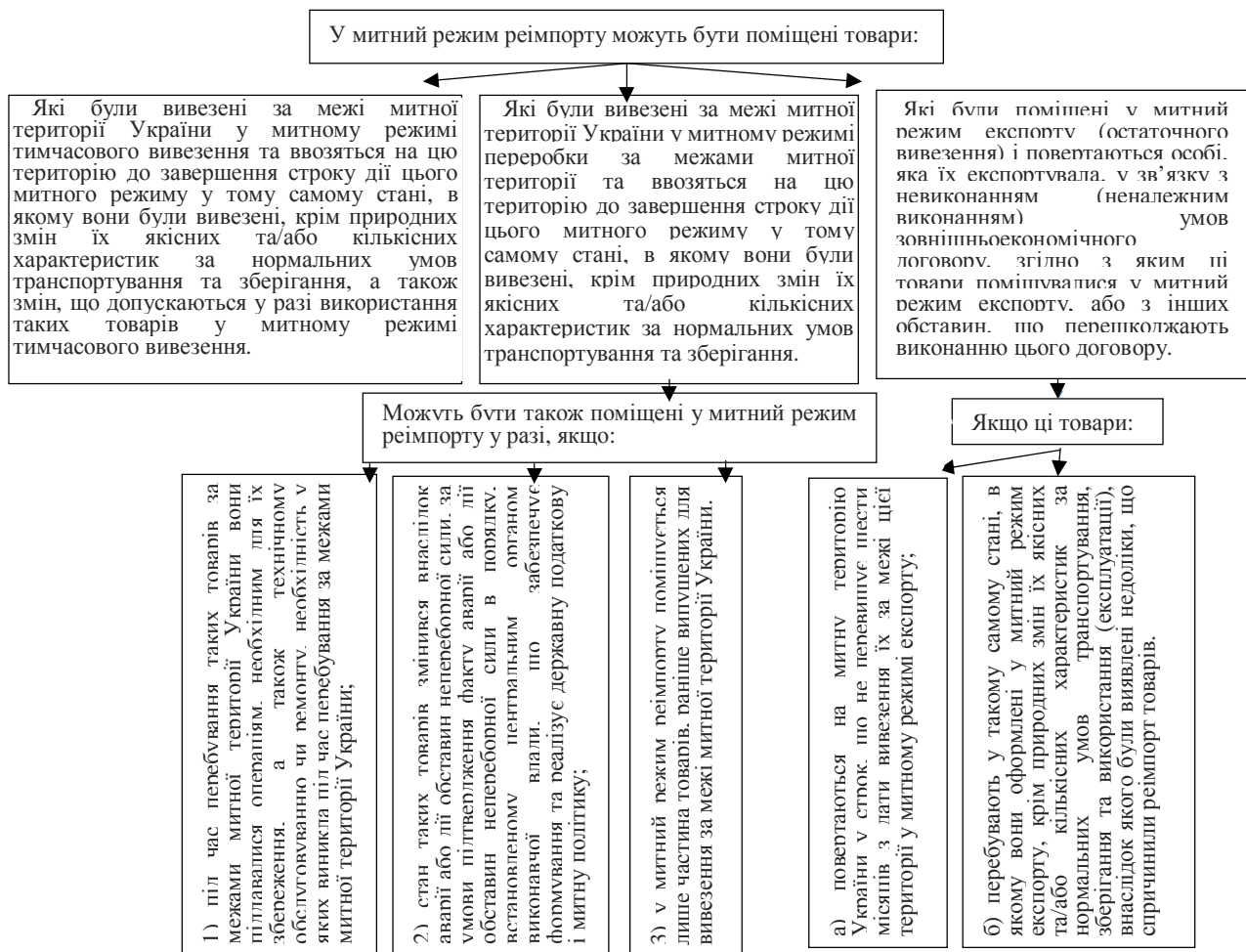

Рис. 1. Вимоги поміщення товарів у митний режим реімпорту

Сформовано на основі джерел [1;5]

Першим кроком буде визначення причин поміщення товару у митний режим реімпорту. Якщо повернення товарів не відповідатиме цим вимогам, тоді буде застосовано митний режим – імпорт. Можливі такі причини поміщення товарів у митний режим реімпорт: повернення браку, невиконання умов договору, не оплата товару тощо. Ця дія необхідна оскільки операції з ввезенням товарів у митному режимі реімпорту звільнені від ПДВ. Підприємствами через невиконання умов контракту, згідно з яким ці товари поміщали в митний режим експорту, або через інші обставини, що перешкоджають виконанню договору.

Далі підприємствам необхідно дотриматися вимог Митного кодексу щодо поміщення товару у режим реімпорту. У протилежному випадку, товар зможе повернутися тільки у режимі імпорту, що призведе до сплати митних платежів.

Для поміщення товарів у митний режим реімпорту особа, на яку покладається обов'язок щодо дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) ввезти товари на митну територію України не пізніше, ніж у встановлений законодавством строк після їх вивезення за межі митної території України;

- 2) подати органу доходів і зборів, що здійснює випуск товарів у митному режимі реімпорту, документи на такі товари;
- 3) надати органу доходів і зборів документи та відомості, необхідні для ідентифікації товарів, що ре імпортуються [1].

Крок третій передбачає повернення сплаченого вивізного мита. Повернення сум вивізного (експортного) мита повинно здійснюватись за рахунок Державного бюджету України органами Державного казначейства України за поданням відповідних митних органів. При цьому підприємствам необхідно подати заяву на повернення мита, примірник вантажної митної декларації в режимі експорту, за якою нараховувалось та сплачувалось вивізне (експортне) мито. Далі підприємства зможуть отримати письмові підтвердження митного органу, якому сплачувалось це мито (або його правонаступнику), про його фактичне надходження на рахунок митного органу чи безпосередньо до бюджету.

1. Митний кодекс України №4495-VI. із змінами та доповненнями від 04.04.2018 р. // [Електрон. ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>. 2. Солошенко Л. Повернення товарів у ЗЕД: облікові особливості / Л. Солошенко // Податки та бухгалтерський облік. – 2014. – № 32(1738). – С. 12–21. 3. Сторожчук В. М. Лібералізація митно-тарифного регулювання як системний об'єкт дослідження: - Бізнес Інформ №3 - 2017. - с. 78 – 83. 4. Сук Л. Облік операцій з експорту та імпорту товарів, сировини, матеріалів, обладнання та іншого майна / Бухгалтерія в сільському господарстві. – 2006. – №9. – С.36-44. 5. Шестакова М. О таможенних режимах / М. Шестакова // Право и экономика. – 2006. – № 9. – С. 79-88.

К.е.н., доц. Н.Я. Петришин

Національний університет «Львівська політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО БЕНЧМАРКІНГУ В УМОВАХ ЗДІЙСНЕННЯ ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

© Петришин Н.Я., 2018

Стратегічний бенчмаркінг є дієвим інструментом формування цілей, пріоритетних стратегічних орієнтирів розвитку та стратегій підприємств в умовах здійснення експортно-імпоротної діяльності. Застосування такого інструменту стратегічного планування є доцільним та виправданим у ситуації, коли підприємства функціонують у висококонкурентному середовищі та ними не здійснюється систематичне оцінювання й аналізування діяльності конкурентів.

Стратегічний бенчмаркінг: 1) є процесом систематичного оцінювання стратегічних альтернатив та можливостей покращення ефективності діяльності на основі запозичення досвіду формування та реалізації стратегій успішних конкурентів на ринку; 2) є процесом довгострокового удосконалення; 3) є процесом забезпечення внесення ґрунтовних та фундаментальних змін у діяльність в контексті формування стратегічної позиції [1].

На початковому етапі реалізації концепції стратегічного бенчмаркінгу відбувається порівняння із індикаторами діяльності основних конкурентів. Для здійснення таких порівнянь доцільно обрати 7-10 основних конкурентів, що займають лідируючі позиції в сфері функціонування об'єкта дослідження, котрі формуватимуть групу «бенчмарк», та за показниками яких і буде здійснюватися порівняльний аналіз. При цьому доцільно обирати індикатори діяльності відповідно до специфіки запланованого дослідження та його пріоритетних напрямів і цілей.